

to essent idē homo quia haberent eandē aīam intel-
lectiuam. Itē fortes esset anteq̄ esset generatus qz
intellectus ei⁹ fuisset in alio hoīe Sz ad hoc respon-
deret q̄ aīa intellectiua nō est forma hoīs. Sed hoc
iam improbatuz est. Itē possibile est me aliquid in-
telligere te illud non intelligente. ergo non habem⁹
eundem intellectum numero. Item tunc contraria
in esse intēio essent in eodem quia possibile est me in-
tenie assentire. et te intese dissentire. Item ego pos-
sum scire quicquid est in intellectu meo et non pos-
sum scire quicquid est in intellectu tuo ergo nō sūt idē
intellectus. Forte dicis q̄ soluz sequitur q̄ nō sunt
eadēz fantasmata quod sufficit. Contra diuersa fan-
tasmata non sufficiunt. ad hoc q̄ cōtraria sint in eo-
dē sed itat intellectum meū scire. et te opinari idem.
Item sequeretur q̄ duo accidentia eiūsdē sp̄ei essēt
in eodem quia itat me et te intelligere idē. Itē que-
ro an iste intellectus qui est subā ieparata possit re-
cedere a fantasmatis tuis qñ vult et si sic sequitur
q̄ sepius nichil intelligeres magis q̄ bestia.

Item postq̄ puer deuenit ad vsū rōnis quero quis
adducit iuxta fantasmata istam subām sepataz que
est in alto homine. Dicenduz est ergo q̄ intellectus
possibilis et intellectus agens sunt duo accidentia
realiter distincta inherētia ipi anime si tñ intellect⁹
caperetur p̄ subām intellectiua tūc intellect⁹ est aīa
rationalis que vnitur corpori vt forma. Ex quo pa-
tet q̄ intellectus non est sensus capiēdo intellec-
tuz primomodo. Nec ymaginatio qz sensus est in to-
to composito vide S. L. li. secūdo cōtra gē. ca. 78.

Quatu ad tertiu dicit S. L. Tho. i. pte. q. 76. ar.
quinto et. q. 91. ar. 3. q̄ aīa conuenienter vnitur tali
corpori sic disposito. s. q̄ est conueniens organū sen-
sus. Et quia oēs alij fundantur supra tactū ad or-
ganū aut tactus requirit q̄ sit mediū iter cōtraria
que sunt calida et frigida humida et sicca. quorum
tactus est apprehensiuus. Ideo oportuit organuz
tactus esse reductum ad equalitatē cōplexionis vt
esset melior sensus. Et ideo oportuit corp⁹ cui vni-
tur aīa intellectiua eē magis reductum ad equali-
tatē cōplexionis. Et ppter hoc inter cetera aīalia
homo habet optimū tactum. Et si queratur ex quo
anima est immortalis nonne melius fuisset dare cor-
pus immortale vel aliud magis pulchrum. Dicen-
dum q̄ artifex non eligit materiam optimam abso-
lute sed materiam magis conuenientem ad exercen-
dum operationes ipsius forme. Primus articulus
adhuc patet ex clementinis. de fide catholica vnde
heretici sunt alij.

Contra hec arguitur primo q̄ intellectus non vni-
tur corpori vt forma qz tunc corp⁹ esset organuz ei⁹
quod est impossibile vt probat ph̄s in tertio de ani-
ma. Sed dicis q̄ intellectus idest potentia intelle-
ctiua non habet organum sed ipsa essentia anime in-
tellectiue vnitur corpori vt forma. Contra effect⁹
nō ē simplicior sua causa sed potētia anime est effe-
ctus essentie eius quia omnes potentie fluunt ab es-
sentia anime. Nulla ergo potentia anime est simpli-
cior esse anime. Si ergo intellectus non potest esse
actus corporis sequitur q̄ anima intellectiua non
potest vni corpori vt forma.

Secundo oīs forma vnita materie indiuiduatur
per materiam si ergo anima intellectiua vnitur cor-
pori vt forma oportet q̄ sit indiuidua ergo forme re-
cepte in ea sunt indiuiduate. Non ergo anima intel-
lectiua potest cognoscere vniuersalia per species
quas recipit qz ille species nō sunt vniuersales nec

in rebus extra animam reperitur forma nisi sit indi-
uiduata. Sed dicis q̄ forme intelligibiles idest spe-
cies ex parte subiecti sunt indiuidue sed non inq̄-
tum sunt similitudines rerum representantes res se-
cunduz naturam communem. Contra forma est p̄-
cipium operationis et operatio egreditur a forma
secundum modum quo inheret subiecto q̄to enim
aliquid est calidum tantum calefacit ergo si species
rerum que sunt in anima intellectiua sunt indiuidu-
ate ex ea parte qua inherēt anime cognitio que se-
quitur erit indiuidualis et non vniuersalis.

Tertio aīa intellectiua nō vnitur corpori nisi me-
diante nutritiuo z sensitiuo sz nō est in illis actu: sz i
potētia tñ qz ph̄s dicit i secūdo de aīa q̄ sicut tri-
gonū est i retrogano ita sensitiuū est in intellectu
ergo nō est dicendum q̄ aīa intellectiua actu vnitur
corpori.

Quarto philoso. dicit in. 16. de animalibus q̄
non est simul animal et homo sed primo est animal
postea homo ergo per aliud est animal z per aliud ē
homo ergo aīa intellectiua non est forma aīalis.

Item forma et materia et totū cōpositum sunt i es-
dem sp̄e et genere quia forma nō est in specie nisi res
ductiue. sed anima intellectiua non est de genere cor-
poralium. ergo non est forma materie corporalis.

Quinto ex duabus substantijs existibus in actu
non sit aliquid vnum: sed tam corpus q̄ anima intel-
lectiua est aliquid subsistens. ergo non faciunt vnum
Item vnū quodq̄ scdm q̄ est sic operatur. sed aīa in-
tellectiua habet opationem per se sine corpore. s. in-
telligere ergo non est vnita corpori scdm esse. Item
nullus artifex prestat impedimentuz suo opato. sed
aīa intellectiua impeditur per corpus a cognitione
veritatis quia corp⁹ quod corrumpitur aggrauat
aīam igitur. Item materia et forma non contrariatur
sed caro cōcupiscit aduersus sp̄m et econuerso sōm
paulum. igitur.

Sexto tunc anima intellectiua esset determinate
nature quia vnitur corpori sensibili tanq̄ organo
suo. et per p̄s non erit preceptiua oīm formarū sen-
sibiliū. Ider hoc em̄ ph̄s probat in tertio de aīa q̄
potētia intellectiua non habet organum corporale
et eque efficax. videtur argumentum de aīa sicut de
potentia eius. Item omne quod recipitur ad modū
recipientis recipitur. Si ergo aīa rōnalis recipia-
tur in materia sensibili et quanta. sequitur q̄ est sen-
sibilis et quāta saltē per accēs. Item quicquid reci-
pitur in aliquo quod recipitur in materia. etiam ip-
sum recipitur i materia sed species intelligibiles re-
cipiuntur in aīa sequeretur ergo q̄ reciperētur i ma-
teria. quod est flm̄ quia abstrahunt a materia.

Septimo tūc anima intellectiua haberet depen-
dentiam ad corpus forma em̄ z materia a seinuicē
dependent. hoc aut est flm̄ qz aīa intellectiua potest
esse separata scdm ph̄m. 120. metaphisice. L. 2. 17.
vbi declaratur q̄ causa formalis aliquando manet
post suuz effectū qz aīa rōnalis manet homie mortuo.

Octauo si aīa est forma corporis. oportet q̄ aīe
et corporis sit vnū esse. Nam ex materia z forma fit
vnū secundum esse. sed aīe z corporis non potest esse
vnū esse. quia esse corporis est corruptibile resultās
ex partibus quantitatis. Esse aut aīe est incorru-
ptibile et simplex. Item quorum est vnū esse. eorū
est vna operatio sed anime et corporis non est vna o-
peratio ergo eorum non est vnū esse.

Nono arguitur q̄ Commentatori iponuntur fal-
sū dicendo q̄ scdm eū aīa nō est forma corporis quia